

Наше дитинство і дитинство Олександра Довженка

Підготували: Гевко
Олександра і Людмила

“ До чого ж
гарно й
весело
було в
нашому
городі!”

Гарно було і
взимку.

“ Доглядали мене змалечку аж чотири няньки. Це були мої брати – Лаврін, Сергій, Василько й Іван.”

А ми були, як дві ляльки для нашої старшої сестри

Вікторії

Довженко про мати: “ Чого
тільки не насадить наша
невгамовна мати ”.

Нашу маму теж можна
назвати невгамовною, бо
любить, коли
довкола все буяє.

А наші дідусь і бабуся, як дідусь Сашка, часто заводили нас “у такі казкові нетрі старовини, що ми переставали дихати”.

А як чудово і весело було, коли
з'їжджалося багато народу!

“...над самою Десною було
моє царство – царство трав,
річок і таємних озер”, - писав
Довженко.

Основний краєвид нашого
дитинства,
як і зараз,
це мальовничі Бережани.

